

عنوان مقاله:

چگونه توانستم کم رویی داشن آموزم را بطرف کنم؟

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در آموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندها:

لیلا سواری - دانشجوی کارشناسی آموزش تربیت بدنسی، دانشگاه فرهنگیان، واحد ارونده آبادان، ایران.

الهام سواری - کارشناس ارشد تاریخ اسلام، دبیر الهیات و معارف اسلامی دبیرستان شهید پورکیانی اهواز

سعید انصاری نسب - کارشناسی آموزش ابتدایی، مدیر دبستان معراج اهوازدبیرستان شهید پورکیانی اهواز

خلاصه مقاله:

کم رویی از جمله پدیده هایی است که در هر جامعه در بین افراد به چشم می خورد و معمولاً میزان شایان توجهی از کودکان، نوجوانان و بزرگسالان با وجود میل خوبیش، نا خواسته خودشان را در حصاری از کم رویی محبوس می کنند و قادر به شکوفا کردن استعداد ها و خلاقیت های خوبیش و سود بدن از ظرفیت ها و توانمندی های ارزشمند خوبیش نیستند. پژوهش حاضر از نوع کیفی و با روش روایت پژوهی انجام شده است. جهت جمع آوری اطلاعات و مطالب از مصاحبه نیمه ساختاریافته و مطالعه منابع علمی مرتبط استفاده شده است وداده های به دست آمده با روش کیگذاری تجزیه و تحلیل شده است. هدف اصلی این مقاله بررسی علل کم رویی و یافتن راه حلی برای کنترل آن است. نتایج این پژوهش نشان داد، علت کم رویی داشن آموزان متفاوت است و نمی توان برای مقابله با آنها به یک روش اکتفا نمود بلکه به تناسب نوع مشکل، روش خاصی باید ارائه گردد. شناخت معلمان، استفاده از روش های مناسب و ارتباط و تعامل با دانش آموز از جمله عوامل موثر بر بهبود کم رویی داشن آموزان است.

کلمات کلیدی:

کم رویی، جامعه، نوع مشکل، دانش آموزان.

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938372>

